

නිව්ඛාණ *Nirmana*

ආදරණීය කාංචනා

ආදරය නම් පොතේ සොළුරු කවිපද ගෙකුට
මගේ පුතුගේ ලෝකයේ සිහින විකසිත කෙරුව
යුග දිවියේ මිනිසුන් දල්වන්න පින් පිරුව
ලේලියක් නොවේ ඔබ දියණියයි මා පැතුට

සංසාරේ පුරුදු ලෙස ගති සොබා පැහැණා
එකසිතව ගිය මගෙහි මල් කැකුළු පිදුණා
නෙරුවන්ගේ පින්බලෙන් දෙවියන්ගේ ප්‍රේමෙනා
යුග දිවිය සරුවෙන් මේ පැතුම් සැනෙනා

පුතුගේ සිත දැන හැඳින ආදරය පිදු දියණි
දෙගුරුන්ට ගුණ නුවණ පා නොදින කල් ගෙවුණි
පතිනි වී කුලගෙයට පා තබන දින පෙමිනි
මගේ හිතේ පැතුම් මල් සුවද විහිදා පිපුණි

පීචිතය හා බැඳුණු එකම සෙනෙහස පුතුයි
ආද දිනේ සිට දුටුවේ ඔහු බාර ගත යුතුයි
සියළු යස ඉසුරු මැද යුග දිවිය එක මුතුයි
මවකගේ සුඛ පැතුම් සියළු බලයට නතුයි

මගේ මල් වත්ත

මගේ මල් වත්ත දැන් හොඳටම සරුසාර යි
හැම පැලයකම මල් සුවදින් සිත පිනව යි
රෝස මල් පිපී ආතු මුදුනේ බබළ යි
කොඳවැල මගේ මතක මවිබිම වෙත ගෙනය යි

සියොතුනි එන්න පැන් සනහා සැනසෙන්න
ගී පද ගයා පිපී මල් සව පුබුදන්
පැහැපත් ඔබේ රුව තව ලස්සන වෙන්න
කැමතිද ඇවිත් මා හිත හද සනසන්න

බඹරුන් සමනලුන් ගස් වට කැරකෙන
ලා තණ නිල්ල කොළ පැහැයෙන් බැබළෙන
පල පිරි ඇපල් ගහ සතුටක් ගෙන දෙන
මේ හැම දෙයින් මාගේ හිත සැනසෙන

◆ මධුර අබේවික්‍රම - Harrow UK

Mystic Dream

From the palace of Thambapanni
Dazzled a prince of vision
As shines the moon in a clouded skies
He turned a page with a classic ribbon
Perpetum was his public life
A blazoned statesman is the king
Who changed the fortune in a valiant ring
Prying the noble heart for the country
With the inborn spirit
The light arose unerringly
To defeat the rebels incessantly.

The wish fulfilled the perennial concern
of the country
Where the bright shadow of his reputation
Glazed the legendary of King Dutugemunu
The merit generated within himself
Hand in hand with the wondering step
Mihindu embarked the solitary crest
Democracy blithely assured
Ignoring the blithering voice of the west
Swing in the arms of Maha Raja
Sri Lanka the Gem of the East
Illumes in the iridescent cradle for ever

◆ Mrs Perusinghe London

A LITTLE REQUIEM

When mother ruled and home was life
There was I on our Mango tree,
My green haven where the koha sang
And mynah chattered, while squirrels
Played hide-and-seek and danced,
A thinking fool would tut and hoot
Not minding my quiet retreat.

The rustle of leaves, a crackle of twigs
Would betray my perch, with secret
Slips of bursting yellow-ripe fruits.
Then, after countless suns had sapped,
And that once great waisted had shed away
Its scaly cloak, and rugged branches
Suddenly broke, tore free and fell,
Mother decreed its fall.
Naked I dropped.

Only husky neighbours remained
Waving their fronds in remembrance,
Their long leaves
Falling, in lament.

◆ Wewage A M Dep London

Hane Goviya හේන් ගොවියා

Far removed from the wax-polished marble floors of the affluent
Somaweera sweeps the "goma polowa" / cow-dung floor of his mud hut.
In the dense jungle on the banks of the Mahaweli Ganga
He grows yams, vegetables and corn, in a four-acre allotment.
Dreading latent malaria he fights to survive.
Constantly scaring away wild boar, deer and elephants who breach his fence.
He spends most nights in a "messa" observing his land from a tall tree.
To me such people are Sri Lanka's real heroes.!

◆ Denis Jansz - London NW8

බොහෝ දිනකට පසු

බොහෝ දිනකට පසු
දුටුවේම හිත පුරා
පැහැණු රන්වන් අස්වැන්නේ
මද සිනහව

බොහෝ දිනකට පසු
බොහෝ දිනකට පසු
ඇසුවේම හිත පුරා
ධාන්ත කොටන බාලිකාවන්ගේ
කෝකිල නාදය

බොහෝ දිනකට පසු
බොහෝ දිනකට පසු
ආසුරාණය කළේම හිත පුරා
පොකු-පොකුරු එල්ලෙන
මොල්සිරි මල්වල සුවද

බොහෝ දිනකට පසු
බොහෝ දිනකට පසු
ස්පර්ශ කළේම හිත පුරා
අපේ ගමේ අධිපාගේහි
සඳුන් පැහැ දුටුල

බොහෝ දිනකට පසු
බොහෝ දිනකට පසු
කැවෙමි නෙලුම්ආට මාලුව හිතපුරා
උරා බිව්වෙමි උක්දඬු හිත පුරා
බොහෝ දිනකට පසු

බොහෝ දිනකට පසු
වින්දෙමි හිත පුරා
ගන්ධ-රූප-රස-ගබ්ඳ-ස්පර්ශ
සියල්ල එක විට මේ භූමිය මත
බොහෝ දිනකට පසු

(නාගාර්ජුන්-ආච්ඡාද සඟරාවෙහි)
පරිවර්තනය:
◆ මහාචාර්ය උපුල් රාජිත්
හේවාච්චානගමගේ
London

අප රටට න ඉවසීම

සිදෙන තෙක් දිය වැටී තෙරේ
බලා උන් විල් ලිහිණියෙක්
කුඩ මසෙකු දුටු ඒ ඇසිල්ලේ
සිල් මුදා ඉහිලී යයි

ඉවසීම එය නම් අප අපව රටටලා
ඉවසීම එය නම් අපි අපිම රැවටිලා
අවි දැරූ අතකින් - කුළුණු පිරි සිතකින්
සදාකාලික සමාවෙන් - සමුදීම ඉවසීමයි

වැඩෙන තෙක් සවිබල ගන්
අවි හෙලා කල් බලනා
ලද මොහොතකදී අනිකා හෙලා
රණ ගොසින් හඩ නගනා

යැදුම

සරා සද වී එන්න
මගේ ලොවට එළිය දෙන්න
හීන නැති අහස අඳුරුයි
එපා අතහැර යන්න.....

පියෙන් පිය මැන තබා ආවේ
සිහිත් ආලය අතැරී මොහොතේ
ගිමන් හරිනට මේ ඉසව්වේ
ඔබයි සුන්දර මහක් කීවේ.....

පෝය හද වෙලා ඇවිදින්
පහන්වී සුදිලෙන්න සනොසින්
තවත් සිත නුඹට බැඳුණේන්
ඉරබටු කරුව වෙමි ඉතිකින්.....

කටු අතැර පිපුණු මල් සිඹ
ගසක පරවී යන්ට ඉඩ හැර
සිත පෙළන හැඟුම් මඩිමින්
නෙලා නොගෙනම
යමුද පත්සල්.....

අවිනි කල්හාර ලියනදුර හිනි පීඩය කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලය Sri Lanka

වියෝවූ පියාණන්ට!

එහෙනම් ගිහින් එන්න! පුතාට බුදු සරණයි!
කියු ඒ අවසන් වදන් අද මැකී ගිහින්
එදා ලෙඩ ඇදේ ගෙවු ඒ කටුක බව
නිමාකොට ඔබ අවසන් ගමන් ගොසින්
අප සැම තනිකර.

වාචන්තේ නැහැ හිත, හඩා වැටෙනවා
තොරතෝචියක් නොමැතිව
කෙසේ ඉවසන්නද පියාණෙනි,
ඔබ නැති ඒ අඩුව

ඒ සිතිලු සුදු කමල, අවිනි-සක සිනාව,
දයාබර කකාව අද සැහව ගොස් ඇත
යළි කවදා නොඑන ලෙස.
තවත් එක් වරක් හෝ
පැමිණ යනු මැනවි පියාණෙනි!
කීමට තව බොහෝ දේ ඉතිරිව ඇත මෙමට.

(මැයි 29 වෙනි දින වියෝවූ දයාබර පියාණන්ට හිවන් සුව පතමි!)

◆ ලුම්බිණි විනාන Langley UK

පළමු දට මුහුදුරු

දහසක් පැතුම් හද තුළ ගොනු කර මින්තේ
ඔබ එනතුරු බලා දින ගණිමින් උන්නේ
දෙවි ලෝකෙන් පැමිණි මගේ පොඩි කුමරුන්තේ
දෝතට ගන්න සිටී අම්මා නැත උන්නේ

ඔබු නෙළුම් කෙකටිය මහනෙල්ද සමන්
පියගෙන නමන සුළඟද ගත මැකෙන ගිමන්
සියයුත් ගී ගැයූ ඔබ ලහ මහිරි හඩින්
මෙසියල් මැද පුතුන් තනිකර අම්ම ගිහින්

සුකොමළ සිහිනි මුව පිරුණේ කිරි සුවදින්
එනමුදු සිතට සුව නැත හද පිරුණේ දුකින්
ඔබ විය දරු සෙනෙහෙ හද දැනවු නොමදින්
අම්මා ගියත් පුතු තනිකර නොගියේ මෙමන්

නොයෙක් ලෙසට දිවි මග ලස්සන කරලා
පුතෙක් මලක් වැනි අපහට හිමි කරලා
නිමක් නොවන කඳුලක් දැසට දීලා
දුටුක ගියේ ඇයි මෙලොවින් පුතු දාලා

විශ්‍රාමලත් පාඩගාලාවර්ණි රත්නාවලී කුමාරි දිසානායක Hounslow Middx UK

ඉවසීම එය නම් අප අපව රටටලා
ඉවසීම එය නම් අපි අපිම රැවටිලා
අවි දැරූ අතකින් - කුළුණු පිරි සිතකින්
සදා කාලික සමාවෙන් - සමුදීම ඉවසීමයි

◆ ආචාර්ය වීකුම්ප්‍රිය පෙරේරා USA

◆ බෝගන බෝකන්ද Sri Lanka

වේවා! ජය ලක්මණ්ණිට!

සිංහල අවුරුද්ද ලැබ රට දිනු පසුව
මහ වන්දයන් ඒ එක්කම පැවැත් වුව
මේ අතරේදී අපි පින් සිතුවලි ඇතුළුව
රට නරඹන්න ගියේ දිගු කලකට පසුව

දළදා මැදුර තුළදී අපි දෙදණ නමා
සුදු මල් රැගෙන වැන්දෙමු අපි සිරිස නමා
මහියංගනය කිරිවෙහෙරට බැතිය යොමා
වදිනා කලට සිහිවිය ජනපතිඳු තුමා

එකම අපට මේ දුන් නිදහසේ රහ
සිහියට රැගෙන අපි පිහිණුවේ සතුටු ගහ
පින්දම් සමග සීගිරි ගල මතක් නැග
ආවේම ඉතා සතුටින් බස්වියේ නැග

පුපික සකල සුර නර ඇසුරෙහි රමණී
දාගැබ් වෙහෙර වැද සිරිලක තුළ පැරණි
මා ලද එ පින් ලැබ එම අනුභව් බෙලෙහි
වේවා ජයෙන් ජය ලක්මණ්ණිට නිහිනි

සියළුම වාද බේදාදිය දුරු වේවා
සතුරන් සැමගේ සිත් කුළුණට යොමු වේවා
ජනපති මැති ඇමති වීරිය වැඩි වේවා
මගේ රට සරුව මුළු ලෝ තුළ බැබළේවා!

◆ එස්. කාකානමගේ London SE 5

සුභාමිතයෝ

නිරසර ගුණෙන් සුතු උතුමෙකු හට පවර
සමුදුර සියල් කිඳලෙක තුම්සෙක සුනෙර
පුවතර මෙ දඹදිව මලුවෙක සිය ගෙදර
ඔහුකර නොවන සැපතක් වෙද අන් කවර

අවංක, නෙසෙල්වෙන, ස්ථිර ගුණැති ශ්‍රේෂ්ට
පුද්ගලයාට මේ සජ්ජමනා සාගර සියල්ල කුඩා දිය
කඩිත්තක් වැනිය. මනාමේරු පර්වතය වේ හුඹහක් වන
අතර, මේ විසාල දඹදිව ඔහුට තම ගෙදර මිදුල වැනිය.
එවැනිනෙකුට නොලැබෙන සැපතක් ඇද්ද?